

მისამართზე დანართული მასალები

მარიამ მაგდალენის ცხოველი

Акафистъ пресвѣтѣй влчицѣ нашѣй Евгѣ.

Слѣва тиѣѣ бѣже нашъ, слѣва тиѣѣ.

Щю иѣнный:

Триестѣ. Пресвѣтѣлъ тиѣце: Оче нашъ: Гдѣ помѣлъ, єї. Слѣва, и нынѣ:

Прѣидѣте, поклониімса цреви нашемъ бѣгъ.

Прѣидѣте, поклониімса и прїпадѣмъ хрѣтъ, цреви нашемъ бѣгъ.

Прѣидѣте, поклониімса и прїпадѣмъ самомъ хрѣтъ цреви и бѣгъ нашемъ.

Паломъ дѣдъ, рѣв.

Гдѣ, оглыши мѣтвъ мою, виши моленіе моѣ во истинаѣ твоей, оглыши мѧ въ прѣвѣтѣ твоей: И не видахъ въ рабомъ твоимъ, яко не оправданъ сѧ предъ тобою всакъ живый. Яко погна врагъ душу мою, смирилъ сѧ въ землю животи мои: Погадилъ мѧ сѧ въ тѣмниихъ, яко мертвымъ вѣка. И оны въ мнѣ душъ мои, во мнѣ смѣтесѧ сѣредце моѣ. Поманъхъ днѣ дреѣнїа, поѹчилъ въ всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творенїихъ рѣкъ твоему поѹчахъ. Воздѣхъ къ тебѣ рѣцуѣ мои, душа моя яко земля везвѣднала тебѣ. Скорю оглыши мѧ гдѣ, искезе душъ мои: не ѿврати лицѧ твоегѡ ѿ менѣ, и оуподоблюся низходящимъ въ ровъ. Слышихъ сотовори мнѣ здѣтра мѣтъ твою, яко на тѧ оуповѣхъ. Скажи мнѣ гдѣ, пѣти, воньже пойдѣ, яко къ тебѣ вѣхъ душу мою. И змѣи мѧ ѿ врагъ моихъ, гдѣ, къ тебѣ привѣгожъ, наѹчи мѧ творити вѣю твою, яко ты сѧ бѣгъ мои. Духъ твой блгий настѣнитъ мѧ на землю прѣвѣтъ. Имене твоегѡ ради гдѣ, живиши мѧ, прѣдо твоему извѣдѣши ѿ печали душу мою: И мѣтїю твоему потребниши врагу мою, и погубиши всѧ спѹжайщи душу мою, яко ѿ рабу твой сѧмъ.

Слѣва, и нынѣ:

Аллилѹя, аллилѹя, аллилѹя, слѣва тебѣ бѣже. Тріжды.

Бѣз гдѣ: во гласѣ и, и поемъ трапаръ кѹниш.

Гласъ и:

Повелѣнное тайнѣ прїемъ въ радѣ и, въ кроѣ иоанифовѣ тцианіемъ предста везплотный, глаголь иенсѣсъ брѣчнѣй:/ прїклониівый схожденіемъ иѣса, вмѣщаетсѧ иензмѣнни вѣсь въ тѧ./ сїгоже и вида въ ложеснахъ твойихъ прїемша радѣ зряки,/ оужасаюся звѣти тебѣ:// радѣ иенеѣсто иеневѣстнала.

Кондакъ и.

Возбранной воеудѣ поѣдѣти гльнала,/ яко извѣльши ѿ злыхъ,/ елгодарственнаѧ воспинемъ ти раби твой бѣгъ:/ но яко имѹла держакъ иепоѣдѣмѹю,/ ѿ всакихъ наꙗхъ бѣдъ свободи, да зовѣмъ ти:// Радѣ иенеѣсто иеневѣстнала.

А́кадеми́ческий влчи́цк нáшнй вѣ́к.

Бéз гдé: во гла́съ и, и поэ́мъ творопáрь кóснов.

Гла́съ и:

Поке́лкенное прайе́мъ въ рáзумѣ,/ въ кро́вѣ іѡсифовѣ тциа́ниемъ
предстѣлъ везплотный, глаголъ неиску́сствѣчнѣй:/ приклони́въ и хождениемъ
не́са, вми́щася въ тѣло./ Ег҃о же и видѣ въ ложеснахъ
твоихъ прѣемши рáбъ Зракъ,/ о́жасаюся Звѣти течѣ:// рáдѹи́слъ неизѣсто
неизѣсто.

Кондакъ ѿ.

Везбраний коекодѣ побѣднѣтельна,/ иако извѣльшиша ѿ злыхъ/
благодарственна вспышемъ тѣ рабы твой ешѣ:/ но иако имѹиа державъ
непобѣдимѹи, ѿ всакихъ на́съ вѣда свободы, да зове́мъ ти:// Радѹи́слъ неизѣсто
неизѣсто.

Икона ѿ: А́ггли предстатель съ не́се посыпъ бысть, реци и вѣкъ: радѹи́слъ! и то
везплотнымъ глагомъ воплощаемъ тѣ Зрѣ гдѣ, о́жасашиша и стояше, зовай ик
ней таковамъ:

радѹи́слъ, єюже радѹи́слъ возглѣти:

радѹи́слъ, єюже клятица ичевненетъ.

радѹи́слъ, падшаго ладама воззвани:

радѹи́слъ, слезъ єниныхъ извѣльни:

радѹи́слъ, высото нездоковоходима человѣческими помыслы:

радѹи́слъ, глубино нездокозрима и агглискими очи.

радѹи́слъ, иако єти цре́во седалище:

радѹи́слъ, иако носиши ногиаго вѣл.

радѹи́слъ, звѣздо мвлающа сѣнице:

радѹи́слъ, о́грѣбо бжественаго воплощенія.

радѹи́слъ, єюже ѿбновлѧтия тварь:

радѹи́слъ, єюже покланѧтия творцѹ.

Радѹи́слъ неизѣсто неизѣсто.

Кондакъ ѿ: Видиши сѣѧ въ чистотѣ, глаголетъ гавриилъ дѣзвостни:
преславное творгъ глаша нездокопрѣтельно дѹши моей иаколетъ: вези́меннаго

Акáфíгтж пресTиКй влчцк нáшeй бáж.

ко Зачатии рождество како глаголеши, зовеий: **Аллилуйя.**

Икоиз є: Рáзымъ недоразумѣваемыи, разумѣти дѣа и҆щущи, возопи къ сължашемъ: и҆звѣсъ чистъ, сиъ како єстъ родитися мѹчино, р҆ци ми; къ нейже Онъ рече то страдомъ, Окаке зовеий сице:

радыися, сибѣта неизреченнаго тайнинце:

радыися, молчанил прославиихъ вѣро.

радыися, чудеси христоныихъ начало:

радыися, великии єгѡ глауизно.

радыися, любитвице иѣнаѧ, єюже сиаде егъ:

радыися, моеце преводай ѿщиихъ ѿ земли на иѣо.

радыися, ѿглоихъ многословище чадо:

радыися вѣсовъхъ многоплачевныи страсті.

радыися, сибѣта неизреченню родицшия:

радыися, єже како, ни єдинагоже наставиша.

радыися, премудрыихъ превосходища рáзымъ:

радыися, вѣрниихъ ѿзарлюща смысли.

Радыися неувѣсто неневѣсто.

Кондакъ є: Симъ вѣшнали ѿмѣни тогда къ Зачатию браконенскими, и҆ елагоплоднал то ложесна, іако село показа гладко, вѣбми ходящими жати спасеи, внегда пѣти сице: **Аллилуйя.**

Икоиз є: Имѣши егопрѣдтии ѿдѣа оутробе, воситече ко єлїеве: млнци же Онълѣбіе поznавъ сѧ цѣлованіе, радовашися, и҆ иѣрѣиъми іако пѣсиими восташе къ вѣро:

радыися, Опрасти неувѣдѣмыи розго:

радыися, плодѣ вѣсмѣртиаго стажаніе.

радыися, дѣлателл дѣлатлюща члвѣколюбца:

радыися, садителл жизви нашея рождшия.

радыися, иѣко, растлѫща гоузованіе цедроѣти:

Αικάδιοντας πρεσβύτερον βλήψει ούτε.

ράδυνει, τραπέζο, ποτάμια λόγηλη ωχηψεντή.

ράδυνει, τάκω ράι πίσιναί προσβήτης:

ράδυνει, τάκω πριστάνιψε δύσαλμα γοτόβινη.

ράδυνει, πριάτης μάτια καδύλο:

ράδυνει, κεργώ λίρα ωχηψεντή.

ράδυνει, εγκειεις και εμέρτηνιμα βλγοβολέντη:

ράδυνει, εμέρτηνιχις και εγγέ δερβινοβέντη.

Ράδυνει νεκτό νενεκτό στηναλ.

Κονδάκι Δ: Εξριο κηδυτρί ήμελ πομησλέντη εύμητεληνηχ, ψελομέδρενη ηώσιφ εματέει, και τεβέβ βράλ νεβράχηβ, η βρακοωκράδοβανηύ πομησλάλ, νεπορόνηαλ: ούκεδικει και τεού βατάτηε ώ δχα στα, ρεψε: άλληλη.

Ξκοσι Δ: Σλύσιασα πάστυριε ἄγλωβ ποιόψιχι πλοτεκό χρτόβ πριστέστηε, η τέκισε τάκω και πάστυριο, κιδλατζ εερό τάκω άγνια νεπορόνη, κο ψρέβεβ μρίνη ούπάσσαλ, ηρή ποιόψιε ρέψα:

ράδυνει, άγνια η πάστυριο μτην:

ράδυνει, δύρε ελοβέσηνηχ φεύζη.

ράδυνει, νεβίδημηνηχ εραγώβ μλύεντη:

ράδυνει, ράισκηχ δύρε ώβερβέντη.

ράδυνει, τάκω νένηαλ εράδυτεια βεμηύμιχ:

ράδυνει, τάκω βεμηάλ εινικοετεύτη ηένημιχ.

ράδυνει, λπλωβ νεμώληνηαλ ούστα:

ράδυνει, ετραστογέρπη νεποβέδημαλ λέρβοστε.

ράδυνει, τεέρδηο εικέρη ούτερβρήδεντη:

ράδυνει, εικέτλοο βλγοδάτη ποζηάντη.

ράδυνει, έιορχε ώβηνιχηει άδη:

ράδυνει, έιορχε ώβλεκόχομια ελάβοι.

Ράδυνει νεκτό νενεκτό στηναλ.

Δικάφερτζ πρεστής κληρονόμος ονόματι Κώνσταντινού.

Κονδάκι 6: Βροτέανθιον εκείνον όγκων κεφαλήν, τούτον ποστόδονταν Ζαρής ἡ ἄκω
εκβούτηληνική δεργάσιμη ἦτοι, τούτον ἀποπτάχθησεν κρήπηκαστον παρὰ ἡ δοστήσιμη
νεποστηγήμαστον, κοντάδονταντον ἐμόντοντον κοπιόντον: ἀλλιαλύτια.

Ἑκος 6: Ειδέσθαι ὅτροις χαλδεῖστην την φύκον δεινήν, τονδάντοντον φύκαμα τελείκην,
ἡ κλίκον φαζμένηνική έγοντο, ἀποτελεστην την φάρι την πρεστήν Ζαράκη, ποτισάντοντον δαρμή
ποστόδοντον ἐμόντον κοντάδοντον εποπτήτην εποπτήν:

φάδυστον, εκείνοντον πείσθαι οὐγαστίνην μῆτρα:

φάδυστον, Ζαρής πάνηστενηναγων δην.

φάδυστον, πρέλεστην πέισθαι οὐγαστίνην:

φάδυστον, τρέψτην παίνηνικην προσεκέψιτην:

φάδυστον, μάχητελα βεζελούκηναγων ἀζμετάνην:

φάδυστον, γὰρ χλεύκολούετο ποκαζάνην:

φάδυστον, βάρβαρεκαγων ἀζελάνην:

φάδυστον, τημένηλα ἀζημάνην:

φάδυστον, Θρησκείας ποκλονένηε οὐγαστίνην:

φάδυστον, πλάμενε στραστεῖλα ἀζμένηλην:

φάδυστον, κερνηλική παστάνηνηε πέλομάδρια:

φάδυστον, κερέχηρον ποδώνηε κεσέλιε.

Φάδυστον οὐκέπειτο οὐκέπειτα.

Κονδάκι 5: Προποκέδηνιτοι εγονότην εκάνθιστον κολεκήν, κοντάρτηστον κα κακύλων,
εκοντάνηστον την πρόστητον: ἡ προποκέδηνιτοι τὰ χρήτα κειμένη, ωστάντηντον ἔφωδα
ἄκωντον εκελόβλιτον, οὐκέδηνιτοι πέπτον: ἀλλιαλύτια.

Ἑκος 5: Εοζειλεύτην τον ἐγύπτην προσεκέψενηε ἑστίνη, ὥρητον ἐτίλη λαζή τημόντο: ἕδωλη
κοντάνηστον επίση, οὐκέπαρτηντον την πρόστητον κρήπηστον, παδόστηντον είχηζε ἀζελάνην:
κεφαλήντον κατέψη:

φάδυστον, οὐκέπαρτηντον την πρόστητον κρήπηστον:

φάδυστον, οὐκέπαρτηντον την πρόστητον κρήπηστον:

φάδυστον, πρέλεστην δεργάσιμη ποπράνην:

А́кáфíгтж пресгáкъ влчцкъ нашркъ бáкъ.

рады́са, ѹдольскую ле́стъ ѿбличи́вшая.

рады́са мóре, потопи́вшее фарао́на мýсленна́го:

рады́са, каменю, напои́вший жажду́щымъ.

рады́са, Огненны́й стóлпе, настаплáлъ сұзы́мъ во тьмѣ:

рады́са, покро́ве міръ, ши́рший Земля.

рады́са пýще, маны́ прї́емнице:

рады́са, слáдости сї́тымъ слажи́тиельнице.

рады́са, Земле ѿблече́ни́е:

рады́са, и́з не́льке течéтъ мéдъ и мле́ко.

Рады́са не́вѣ́сто не́невѣ́стна́я.

Кондакъ 3: Хотлцъ сүмөвнъ ѿ нынѣшилаго вѣка пресгáвигтиса прелестнаго, вда́лса єси та́ко млы́цъ томъ: но по зналса єси ємъ и вѣкъ соверше́нны́й. тѣмже о́днажды́са твоей неизрече́нни́й премѣдрогти, зовай: а́лла́лъя.

Тикозъ 3: Но́въю показа́ла твáрь та́вльса зиждитель, на́мъ и ѿ негѡ вkyвшымъ, и́з бе́зременны́я про злбъ о́турбóбы, и сохра́нивъ ї, та́ко же е́бъ, не гла́бни́зъ. да чудо види́ли вспоми́мъ ї, воли́юще:

рады́са, цвѣ́те не гла́бни́зъ:

рады́са, вѣ́нче возве́ржанія.

рады́са, вострѣл ѿбра́зъ ѿблисти́юца:

рады́са, а́ггльское жигти́е та́влакю́ца.

рады́са дре́во си́тглоплодови́тое, ѿ негóже пита́ютса вѣ́рни:

рады́са дре́во благоси́нноли́стvennoе, и́мже покрыва́ютса мно́зи.

рады́са, во чре́вѣ нога́ца и зе́бви́телла плѣненны́мъ:

рады́са, рóждша́л настáвника Залдұ́ждышымъ.

рады́са, сұ́дий прѣнаго о́моля́нне:

рады́са, мно́гиҳз си́грѣшени́й проци́енне.

рады́са, Оде́ждо нағи́хз де́рзнове́нни́з:

рады́са, лю́бкі вслкое же́ланнне побе́жда́юца.

Мікафіткъ престілъ вѣчнѣйшіи.

Радынъ икона неефѣсто ненеевѣстнаѧ.

Кондакъ и: Странное рѣтко видѣвшее, оустроинима мѣра, оѣмъ на иѣса преложише: сего ко ради высокій егъ, на землю гавиша смиренный человѣкъ, хотлай призвеши къ высотѣ, томъ вспомысл: алилѹга.

Икона и: Бѣсъ въ нѣжниихъ, и вѣшниихъ никакоже ѿстѹпъ неописанное слово: си звожденіе ко ежественное, не преходженіе же мѣстное вѣстъ, и рѣтко ѿ дѣла егопрѣлтия, смылающій сїл:

радынъ икона, егъ неемѣстимаго вмѣстѣ лице:

радынъ икона, честнаго тайнствства дѣво.

радынъ икона, неевѣрныхъ съминительное смышеніе:

радынъ икона, вѣрныхъ извѣстнаѧ похвало.

радынъ икона, колесница престоль, сѹщаго на херувимѣхъ:

радынъ икона, селеніе преславное, сѹщаго на серафимѣхъ.

радынъ икона, прорѣвнаѧ въ тѣлѣ соображеніе:

радынъ икона, дѣство и рѣтко сочертѧвша:

радынъ икона, єюже разумѣшиѧ престѹплѣніе:

радынъ икона, єюже ѿзѣръ икона ради.

радынъ икона, ключъ цѣгвіл христова:

радынъ икона, надеждо блажи вѣчныихъ.

Радынъ икона неефѣсто ненеевѣстнаѧ.

Кондакъ д: Бѣлкое єретико ѿднѣи, великомъ твоегѡ вочльченїя дѣлъ: непрестѹниаго ко г҃аку егъ, звѣши вѣмъ пристѹниаго человѣка, на мъ оѣво спровѣкающа, смылающа же ѿ всѣхъ: алилѹга.

Икона д: Бѣгіл многовѣщаниѧ, г҃аку рѣбѣи везглѧниѧ, видимъ ѿ тебѣ еї: недодѣланіиго ко глаголати, єже како, и дѣла превыбѣши, и родити возможлѧ єси; мы же тайнствъ дивлѧюща, вѣрно вспомысл:

радынъ икона, премѹдрогти ежїл прїѣтелице:

радынъ икона, промышленія єгѡ токрѣвице.

радынъ икона, любомѹдрыя иемѹдрыя гавлѧюща:

Академія православной культуры

радынса, хитрословесныя везгловесныя ѿбліччюща:

радынса, якѡ ѿблішша людтіи взыскателі:

радынса, якѡ ѿвадішша власностворцы.

радынса, адуїненіскал плеуетніл растерзаніюща:

радынса, рібварскія мрежи ѿполнажюща:

радынса, ѿз глаубінныи неувідініл ѿзвлаччюща:

радынса, многи въ радыніл праєвіціюща.

радынса, кораблю ѿтгліцих спострига:

радынса, пристаніце житейскіх плаваній.

Радынса неувісіто неувісітина.

Кондакъ І: Спостигъ ѿтгліцих міръ, ѵжє вісіхъ ѿїкраїнтель, къ се мъ гамошевітівани прїйде, ѵ пастырь сый ѿкѡ вѣкъ, наіз ради іавнса по наімъ чловікъ: подобнимъ ко подобное привзваівъ, якѡ вѣкъ слышитъ: ялла ладія.

Ікона І: Стівініа єсіи дѣкамъ вѣде дѣбо, ѵ вісімъ къ таєвіе привігліюющыи: ико нѣсіе ѵ землі творецъ ѿстрові тѣл пречиста, вісілься во ѿтрові творе, ѵ вѣдь приглашати таєвіе наставівъ:

радынса, стольпе дѣвствка:

радынса, дверь спасенія:

радынса, начальнице місленнааго наставія:

радынса, подательнице вѣсітвенныя благости.

радынса, тѣ ко ѿбновія єсіи зачатыя сподініо:

радынса, тѣ ко наказала єсіи ѿїкраїнныя ѿмомъ.

радынса, тлітелька смысловъ ѿпражніюща:

радынса, сѣлтелька чистоты роздаша.

радынса, честоже веземеннааго ѿненіи:

радынса, вѣроыихъ гдѣи сочествшиа.

радынса, добрая младопитательнице дѣкамъ:

радынса, неувісіто країнтельнице дѣши спыихъ.

Мікафіртк пресвітій вільчукі нашеї від'є.

Радуйся не відстою не не відстою.

Кондакъ ѿ: Пісніє всіакое побажданіє, спросіретиєл таціцеесл ко множестві многих цедротк твоих: равночленнияко песька пісні ѿцие приносима ти цю сітій,ничтоже сокершама достоіно, жже далі єси на міа таєбі воліоцимж: аллалягіа.

Ікона ѿ: Святотроємнію світло, світлими ко тьмі б'явлышюся, зорікі сітію діє: не венієственний ко вживаніючи Щінь, наставлієтк із роздумів екстремном віл, зарею оумію просвітліюща, званием же починаєма, сими.

радуйся, личе оумнаго санца:

радуйся, святіло не заходімаго світла.

радуйся, мольє душы просвітлюща:

радуйся, іако грому, враги огнірашадюща:

радуйся, іако многовітлое возможавши просвітленіє:

радуйся, іако многотекущю ністочаєши ріків.

радуйся, купівлю жиковисвітула шевраз:

радуйся, греховнію щемлюща скверні.

радуйся, ване, юмываша світла:

радуйся чаше, черплюща радость.

радуйся, юконаніє хрітова благочанія:

радуйся, животе тайна го велеліа,

Радуйся не відстою не не відстою.

Кондакъ єв: Благодать дати восточів долгові дреїних, вітхі долгові рішитель чловіківомж, прійде сокію ко юшідшумки тогів елгодати: и раздрівки рікописаніє, слішишитк ю вітхі сице: аллалягіа.

Ікона єв: Поміце твоє ржітво, хвалимк та ві, іако юдішевленний хрімк віде: ко твоєй ко вселівся огнірові, содережай віл рікію гдь, ювлати, прослави, нальчи воліти таєбі вітхі:

радуйся, селеніє віга и слово:

радуйся, сім'я сітіх вільши.

Академік престілкін вічнік нашеї батьківщини.

Радзікала, ковчеже по землі європейській да хомж:

Радзікала, союзники жывота неистощимое.

Радзікала, чеснай вінчэ царей благочесті вых:

Радзікала, чеснай похвало іерэцкі благоговінныих.

Радзікала, церкве непоколебімый от олпя:

Радзікала, царствіл нерушима літіко.

Радзікала, ёюже воззвіждтыл побуды:

Радзікала, ёюже низпадають вразы.

Радзікала, тімла мое го вратчеваніе:

Радзікала, дышы мое літіеніе.

Радзікала не відстои не не відстнаш.

Кондакъ Ги: Всепечтал мти, рождаш яко съехъ и гыихъ и гейши слово, наинешие пріемши приношение, ѿ всакія низбáви напасти всехъ, и вездышия низми мъки, тече в опиющиихъ: Алилъя.

Сей кондакъ глаголи трижды.

И паки чтеця аль икона: Агглик предстатель: И паки кондакъ: Взграничной воеводѣ:

Молитва:

Предсталь вѣчце мол вѣде, и гыими твойми и всесильными мольбами, юженіи ѿ мене, смиреннаго и ѿкаинаго раба твоего, оуненіе, заженіе, не разуміе, не радиеніе, и всім искренням, любовем и хлынам помышленіем ѿ ѿкаинаго моего сердца и ѿ помраченаго оумы моего, и погаси пламень страсти моихъ, яко ници єсмь и ѿкаиненъ: и низбáви мѧ ѿ многихъ и людяхъ воспоминаний и предпріятій, и ѿ всехъ дѣйствія твоія и свободы мѧ: яко благвѣнна єси ѿ всехъ родовъ, и славитъ предгнозе имена твои во вѣки вѣковъ. Аминъ.